

die belofte vervroegd inlossen. Daardoor kan Sawan nu tot 2030 de olieproductie stabiel houden op 1,4 miljoen vaten.

Shell blijft wel groeien in – relatief minder milieubelastend – vloeibaar gas, omdat de komende jaren grote projecten op stoom komen. Alles bij elkaar betekent dit dat het bedrijf in 2030 ongeveer evenveel vaten zal oppompen als vorig jaar, circa 2,8 miljoen zogeheten olie-equivalente vaten per dag (olie en gas bij elkaar gerekend). Bij het Britse BP en Franse Total zal over de periode 2022-2030 zelfs sprake zijn van een productiekrimp van 6 procent.

MEER PRODUCTIE, MEER CASH

Exxon en Chevron oogstten met de overnames veel kritiek van milieustrong, maar lucratief is het oppompen van olie en gas wel. De Amerikaanse ceo's lieten vol trots weten hoe aantrekkelijk de overgenomen bedrijven zijn. Zo wees Chevron-ceo Mike Wirth op *industry leading* winstmarges bij het enorme exploratieproject van overnameprooi Hess in Guyana, de grootste olie-ontdekking in de afgelopen tien jaar. Exxon was al als uitvoerder actief bij dit project in het buurland van Suriname.

Pioneer, de prooi van Exxon, is vooral actief in het Permian Basin in westelijk Texas en New Mexico, waar dankzij technologische innovaties steeds goedkopere schalie-olie uit aardlagen wordt geperst. De Perm is de meest productieve olieregio van de VS en staat bekend om de lage productiekosten.

Analisten denken dat zowel Pioneer als Hess volgend jaar 20 dollar nettowinst realiseert op ieder opgepompt vat. Alles hangt samen met de olieprijs, maar het is duidelijk dat het enorme productieverschil met Shell tot veel meer winst zal leiden voor de Amerikanen.

In 2030 zal Exxon 5,3 miljoen vaten per dag produceren tegenover 2,8 miljoen voor Shell. Tegen 20 dollar winst per vat zou de extra productie van 2,5 miljoen al snel een extra winst betekenen van 50 miljoen dollar. Let wel: *per dag*. Dat gaat voor heel 2030 om een totaalbedrag van ruim 18 miljard dollar.

MEER EN ZEKERDER

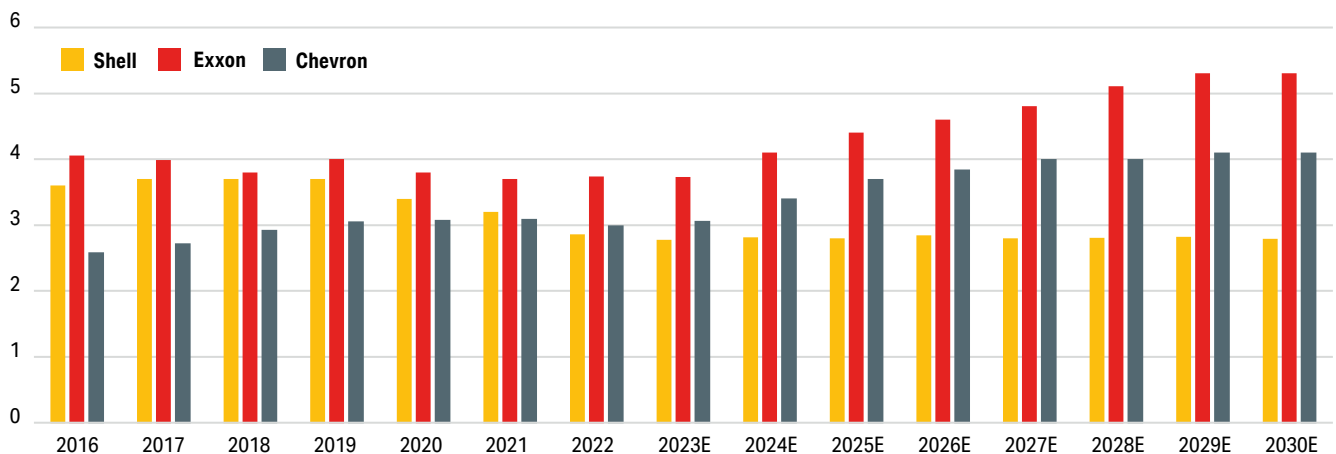
De optelsom van al die extra winsten door hogere productie in het tijdvak tot 2030 komt neer op een bedrag van circa 110 miljard dollar voor Exxon. Bij Chevron, dat een tandje minder

bijschakelt dan Exxon, gaat het om ruim 55 miljard dollar. De ceo's van de Amerikaanse bedrijven zijn er ook helder over dat, mede door de overnames, de productie in het derde decennium van deze eeuw hoog zal blijven, zeker in verhouding tot de Europese spelers die onder veel meer druk staan om fossiel af te bouwen.

Eind vorig jaar had Shell met 9,6 miljard vaten nog voor ongeveer negen jaar aan productie op de balans staan. Na de overnames gaat het bij Exxon en Chevron om respectievelijk circa 20 miljard en 12,6 miljard vaten (het getal in de jaarverslagen bij elkaar opgeteld). Het vaststellen van reserves is overigens geen exacte wetenschap. Veel hangt af van de aard van de projecten, in welke fase die zitten en de (verwachte) ontwikkeling van olie- en gasprijzen. En dan nog is er behoorlijk wat vrijheid voor het bestuur om te bepalen wat wel en niet in de boeken wordt gezet. In de VS lijken reserves conservatief ingeschat. Zo heeft prooi Hess een belang van 30 procent in het Stabroek Block (zo'n 200 kilometer voor de kust van Guyana) dat in het eigen jaarverslag gewaardeerd wordt op 300 miljoen vaten, terwijl er

**DE AMERIKANEN
PRODUCEREN
MEER OLIE EN
GAS DAN SHELL
EN DAT LEVERT
ZE MEER WINST
OP**

IN 2030 PRODUCEERT EXXON BIJNA TWEE KEER ZO VEEL OLIEVATEN ALS SHELL

Bron: Bloomberg. Linkeras: het aantal vaten olie-equivalenten per dag in miljoenen. In dit cijfer wordt de gasproductie teruggerekend naar olie vaten.